

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7113210298
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7113210298.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcov 1) Ľ. P., O., O. XXX/X, A.. XX.X.XXXX, X) D. P., A.. XX.X.XXXX, O., O. XXX/X, zast. JUDr. Zuzanou Kolárikovou, advokátkou, Košice, Stará Prešovská 10, proti žalovaným 1) Československá obchodná banka, a.s., Bratislava, Žižkova 11, IČO: 36 854 140, 2) DRAŽOBNÍK, s.r.o., Košice, Hviezdoslavova 6, IČO: 36 764 281, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Tomáš Tomčovčík, s.r.o., Košice, Nerudova 14, IČO: 50 001 949, 3) AZ KAPITAL, s.r.o., Banská Bystrica, Nová 19, IČO: 46 042 237, zast. Mgr. Petrom Piatnikom, advokátom, Poprad, Nám. Sv. Egídia 29/69, 4) F. L., A.. XX.X.XXXX, F., U. XX, zast. JUDr. Lenkou Bartoš Almášiovou, advokátkou, Spišská Nová Ves, Radlinského 20, o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalobkyne v 2. rade proti rozsudku 12C/100/2013-928 z 1.6.2018 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovaným v 1. až 4. rade priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) v poradí druhým rozsudkom rozhodol, že I. žalobu o neplatnosť dražby zamietal a II. priznáva žalovaným v 1. - 4. rade náhradu trov konania v 100%-nej výške, pričom o náhrade trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobcovia žalobou, podanou uňho 29.4.2013 domáhali a ako ju skutkovo a právne odôvodnili, ako sa k žalobe vyjadrili žalovaní v 1.,2.,3 a 4. rade. Konštatoval, že ide o určovací žalobu, preto musel najskôr skúmať, či tu je alebo nie je naliehavý právny záujem a citoval znenie § 80 písm. c) OSP, § 470 ods. 1, § 137 písm. c) CSP, § 21 ods.2,3,4 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v znení platnom k 2.4.2013 a uzavrel, že v prípade, ak boli porušené ustanovenia zák. č. 527/2002 Z. z., môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Toto právo zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa konania dražby (§ 21 ods.2). Predpokladom úspešnosti určovacej žaloby, ktorou je aj žaloba o určenie neplatnosti dražby, je existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Podľa ustálenej judikatúry súdov naliehavý právny záujem o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, je daný najmä tam, kde bez tohto určenia bolo by ohrozené právo žalobcov, alebo, kde by bez tohto určenia ich postavenie bolo neistým. V preskúmanom spore naliehavý právny záujem žalobcovia nemuseli zvlášť tvrdiť, dokazovať a zdôvodňovať, lebo tento vyplýva priamo z hmotného práva § 21 ods.2, 3 zák. č. 527/2002 Z. z., v zmysle ktorého ak osoba tvrdí, že bola dotknutá na svojich právach, môže požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby (rozhodnutia NS SR z 25.2.2010 sp. zn. 4 Cdo 59/2009). Toto právo by žalobcom zaniklo, ak by žalobu o určenie neplatnosti dražby nepodali v lehote 3 mesiacov odo dňa príklepu. Ďalej citoval znenie § 159a, § 44a OSP § 34 ods.2 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) a je toho názoru, že skutočnosť, že k prevodu dotknutej nehnuteľnosti na tretiu osobu došlo v čase,

keď žalobcovia síce už podali žalobu na súd, ale nestihli túto skutočnosť vyznačiť v správe katastra nemôže byť prekážkou pokračovania v začatom konaní, lebo došlo by k porušeniu základných zásad CSP zakotvených v čl. I, čl. II. čl. V. CSP a ustálil, že v danom prípade existuje naliehavý právny záujem žalobcov na meritórnom rozhodnutí a zároveň poukázal aj na konštantnú judikatúru napr. rozsudok NS SR z 30.9.2009 sp. zn. 2 Cdo 66/2008, z ktorého citoval. Ďalej uviedol, aké dokazovanie vykonal a čo z neho zistil. Uviedol, že žalobcovia sa podanou žalobou z 29.4.2013 domáhali určenia neplatnosti dražby, ktorá sa konala 2.4.2013, preto na daný stav aplikoval ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách účinného ku dňu konania dražby. Opätovne poukázal na § 21 ods.2 zák. č. 527/2002 Z.z. účinný v čase vykonania dražby a konštatoval, že príklep bol udelený 2.4.2013, žaloba bola podaná na súd 29.4.2013, čiže zákonná lehota na podanie žaloby bola zachovaná. Ďalej skúmal zákonné dôvody podania žaloby. Podľa citovaného znenia § 21 ods.2 zák. o dobrovoľných dražbách môže osoba, ktorá tvrdí, že bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona. Žalobcovia sa v podanej žalobe domáhali určenia neplatnosti dražby z dôvodu neplatne uzatvorenej zmluvy o poskytnutí úveru pod č. 211785 z 7.9.2011, z dôvodu neplatnej uzatvorenej zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č. 211785/ZAL/1 z 27.9.2011 a z dôvodu, že zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách nie je v súlade s právom Európskej únie. V priebehu konania žalobcovia uviedli aj ďalšie dôvody, prečo by mala byť dražba neplatná, avšak tieto dôvody boli uvedené až po uplynutí prekluzívnej trojmesačnej lehoty odo dňa príklepu. Preto na ostatné dôvody už nemohol prihliadať. Žalobcovia sa mohli domáhať určenia neplatnosti dražby len z dôvodu, že boli porušené ustanovenia zákona o dobrovoľných dražbách. Neplatnosť zmluvy o úvere a neplatnosť zmluvy o zriadení záložného práva, na základe ktorých bola dražba vykonaná, nie sú dôvodmi uvedenými v zákone o dobrovoľných dražbách, pre ktoré by mala byť dražba neplatná. Z týchto dôvodov nemohol určiť dražbu za neplatnú. Taktiež ani skutočnosť, že zákon o dobrovoľných dražbách odporuje princípom práva Európskej únie nie je dôvodom, pre ktoré by mala byť dražba neplatná tak, ako je to uvedené v § 21 ods.2 cit. zák.. V tejto súvislosti navyše uviedol, že argumentom žalobcov bola skutočnosť, že slovenský právny poriadok dovoľuje vykonať záložné práva bez schválenia súdu či iného nezávislého tribunálu. Či sa siahne na majetky spotrebiteľov v miliónových hodnotách, o tom rozhoduje živnostník (veriteľ) a ďalší živnostník (dražobník) na objednávku prvého živnostníka dražbu aj vykoná. Teda nie súd, ale živnostníci podľa slovenského právneho poriadku rozhodujú, či sa postihnú miliónové hodnoty spotrebiteľov vrátane najdôležitejších vecí spojených s bývaním. Tu súd odkázal na dôvodovú správu zákona o dobrovoľných dražbách. Zákon je účinný od 1.1.2003 až do súčasnosti. Čo je však najzásadnejšie, dáva možnosť osobám, ktoré tvrdia, že boli dotknuté dražbou na svojich právach, požiadať všeobecný súd, aby preskúmal platnosť každej jednej dražby a v prípade, ak zistí porušenia tohto zákona, aby určil jej neplatnosť. Tým je dostatočným spôsobom garantovaný dozor štátu nad činnosťou dražobníka, ktorý na objednávku veriteľa vykonáva samotnú dražbu, ako aj nad celým priebehom dražby. Na základe vyššie uvedeného konštatoval, že žalobcami tvrdené dôvody v žalobe nie sú dôvodmi, pre ktoré by mala byť dražba vykonaná žalovaným v 2. rade 2.4.2013 v priestoroch Notárskeho úradu P. Q. O., predmetom ktorej bol byt č. XX A. X. F. E. T. O. Č.. X X. X. Č.. XXX, Q. Č.. X postavený na parcele č. 3639, ako aj podiel priestoru 283/10000 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku ako parcely reg. „C“, parcelné č. 3639 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 348 m² nachádzajúce sa v obci O. - T.I. M., kat. územie C., zapísané na LV č. XXXXX, určená za neplatnú, preto žalobu o určenie neplatnosti tejto dražby zamietol. O trovách konania rozhodol citujúc znenie § 255 ods.1, § 262 ods.2 CSP a keďže vo veci boli v plnom rozsahu úspešní žalovaní, priznal žalovaným v 1. až 4. rade náhradu trov konania v plnej výške, pričom o samotnej výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

3. Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalobkyňa v 2. rade v celom rozsahu, z dôvodu, že súd „prvého stupňa“ nesprávne posúdil skutkový a právny stav prejednávanej veci a prijal nesprávny právny záver. Zároveň „prvostupňový“ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Taktiež súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Vymedzenie dôvodov odvolania: 1. Rozhodnutie súdu „prvého stupňa“ bolo vydané bez náležitého zistenia skutkového stavu týkajúceho sa doručovania relevantných listín o dražbe. Podľa zákona platného v čase konania dražby podľa § 10 ods.1 zák. č. 527/2002 Z.z. písomnosti sa doručujú poštou listovej zásielky do vlastných rúk, a ak to nie je možné alebo účelné, doručujú sa iným preukázateľným spôsobom do vlastných rúk osobe, ktorej sú určené. Na doručovanie sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu (§ 45 až § 50 O. s. p.). Z vykonaného dokazovania je jednoznačné, že oznámenie o dražbe žalobcovi v 1. rade nebolo riadne doručené. Na pojednávaní

konanom 1.6.2018 boli predložené dôkazy zo strany žalovaného v 2. rade a to fotokópie doručeníek relevantných listín o dražbe V zápisnici o pojednávaní z 1.6.2018 samosudca uvádza „Predložená bola aj fotokópia listovej doručenky, ktorou bolo doručované oznámenie o dražbe. Žalobca v 1. rade neprevzal zásielku v odbernej lehote. Zásielka bola uložená 28.2.2013 na pošte, vrátená bola 19.3.2013. Podľa judikatúry (3Cdo 233/2010) platí „Postup súdu pri doručovaní písomností určených do vlastných rúk adresáta, ktorý nebol pri doručovaní zastihnutý, je upravený v § 47 ods.2 O.s.p.. Podľa tohto ustanovenia platí, že ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku do troch dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, i keď sa adresát o uložení nedozvedel. Pre vznik fikcie doručenia zakotvenej v citovanom ustanovení („...považuje sa posledný deň lehoty za deň doručenia...“) je predpísané súčasné splnenie nasledovných podmienok a) možnosť náhradného doručenia nie je zákonom vylúčená, b) adresát písomnosti nebol pri doručovaní zastihnutý, c) adresát sa zdržuje v mieste doručovania, d) doručovateľ nezastihnutého adresáta vhodným spôsobom upovedomil kedy príde písomnosť doručiť znova (s uvedením dňa a hodiny), e) druhý pokus o doručenie zostal tiež bezvýsledný, f) adresát písomnosti bol vhodným spôsobom upovedomený o uložení písomnosti na pošte alebo orgáne obce, g) adresát si zásielku do 3 dní od uloženia nevyzdvihol. Tieto podmienky sú stanovené kumulatívne, preto ak z nich nie je splnená čo i len jedna, neuplatní sa fikcia doručenia v zmysle § 47 ods.2 O.s.p. V preskúmvanej veci je z doručenky zrejme len to, že žalobca si oznámenie o dražbe neprevzal v odbernej lehote a následne bola zásielka uložená na pošte 28.2.2013. Absolútne neboli kumulatívne splnené predpoklady pre fikciu doručenia, keď doručovateľ mu zásielku nedoručoval opätovne, bolo povinnosťou doručovateľa nezastihnutého adresáta vhodným spôsobom upovedomiť, kedy príde písomnosť doručiť znova (s uvedením dňa a hodiny) a nie uspokojiť sa s uložení zásielky na pošte. „Prvostupňový“ súd nemal preto predmetné doručenky považovať za podklad pre záver o riadnom doručení jednotlivých zásielok (§ 47 ods.2 O.s.p.). Preto jeho záver o ich riadnom doručení je predčasný a nemôže byť považovaný za správny. Na tom nič nemení skutočnosť, že pošta na zadnej strane dražobníkov vrátených zásielok vyznačila a odtlačkom pečiatky potvrdila text „zásielku neprevzal v odbernej lehote“, toto potvrdenie sa totiž netýka okolností doručenia, ale jej vyzdvihnutia a je v danom prípade právne bezvýznamné. Zároveň poukázala taktiež na doručovanie výzvy na sprístupnenie bytu adresované žalobkyni v 2. rade, ktoré jej doručené riadne nikdy nebolo. Taktiež v tomto prípade nedošlo k naplneniu predpokladov pre vznik fikcie doručenia. Súd nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Napriek návrhom na vykonanie dokazovania a to vypočutím žalobcu v 1. rade, žalobkyne v 2. rade, všetkých žalovaných, ako svedkov pána T., P. O., U.Á. C., A. P. uznesením návrhy na vypočutie svedkov D. T.M., U. C., A. P. Y. P. O. zamietol. Avšak súd sa ani nevysporiadal s navrhovanými dôkazmi a to vypočutím všetkých žalovaných, bez rozhodnutia o vykonaní týchto dôkazov však vo veci rozhodol a to bez toho, aby tieto návrhy na vykonanie dokazovania zamietol alebo vykonal. „Prvostupňový“ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Súd „prvého stupňa“ nesprávne posúdil skutkový a právny stav prejednávanej veci a prijal nesprávny právny záver, keď sa vôbec nezaoberal zmluvou o zriadení záložného práva, ktorú žalobcovia uzavreli so žalovaným v 1. rade 27.9.2011, ktorá bola podkladom pre uskutočnenie predmetnej dražby. Nakoľko záložné právo nebolo zriadené platne nie je možné speňažovať majetok výkonom tohto záložného práva. Žalobcovia so žalovaným v 1. rade uzatvorili Zmluvu o poskytnutí úveru z 7.9.2011 pod č. 211785, na základe ktorej im mal byť poskytnutý úver vo výške 38 000,- €. V žiadosti o čerpanie hypotekárneho úveru z 30.9.2011 mali byť tieto peňažné prostriedky zaslané na číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX. Absolútne nemajú vedomosť o tom, kto je majiteľom tohto účtu a komu boli tieto finančné prostriedky zaslané. Nakoľko žiadosť o čerpanie hypotekárneho úveru nie je ani podpísaná ani jedným zo žalobcov, je nepochybné, že došlo k podvodu a niekto sa na ich úkor obohatil. Z uvedeného dôvodu je tak zmluva o zriadení záložného práva ako aj zmluva o poskytnutí úveru neplatná. Konanie o neplatnosť uvedených zmlúv prebieha na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 12C/3/2017. Zároveň poukázala na neplatnosť Zmluvy o poskytnutí úveru zo 7.9.2011, reg. č. 211785 aj z dôvodu, že obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v ods. IX bod 1) odplata za spracovanie úveru, za ďalšie služby spojené s úverom a jeho správou, ako aj za ostatné služby podľa sadzobníka banky, bod 2) poplatok za spracovanie úveru, bod 3) poplatok za vedenie úveru, bod 4) úrok z omeškania a zmluvné pokuty a poplatky vo výške so splatnosťou dohodnutou v Zmluve, bod 10) rozhodcovská doložka, pričom napr. jednorazové zmluvné pokuty, predstavujú neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle § 53 ods.1 OZ a čl. 3 smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach

v spotrebiteľských zmluvách. „Prvostupňový“ súd prijal nesprávny právny záver, keď sa predmetnými zmluvami v konaní vôbec nezaoberal. Zároveň poukázala na skutočnosť, že na Okresnom súde Košice I prebiehajú ďalšie konania súvisiace s predmetnou dražbou a to konanie o určenie absolútnej neplatnosti notárskej zápisnice (N264/2013, Nz 10549/2013, NCRIs 10806/2013) pod sp. zn. 42C/9/2018, ako aj konanie o neplatnosť kúpnej zmluvy pod sp. zn. 42C/11/2018. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd rozhodol tak, že zruší napadnuté rozhodnutie v plnom rozsahu, žalobe vyhovie v plnom rozsahu alebo alternatívne vráti vec súdu „prvého stupňa“ na ďalšie konanie.

4. Žalovaný v 3. rade sa vyjadril k odvolaniu žalobkyne p. P. (č.l. 962) nasledovne: má za to, že odvolanie je účelové. K 1.bodu: Z vykonaného dokazovania žalobca v 2.rade p. P. si prevzal oznámenie o dražbe a keďže žije v spoločnej domácnosti so žalobkyňou oni sa navzájom o tom informovali, čo potvrdili aj na pojednávaní. Okrem toho, dôvodom toho že si žalobkyňa v 2. rade nepreberá zásielky nie je dôvod na neplatnosť fikcie doručenia. Je toho názoru, že boli splnené všetky zákonom stanovené predpoklady v zmysle § 47 ods.2 O.s.p. K 2.bodu: „Uvedený“ svedkovia nemajú nič spoločné s priebehom dražby, pretože podľa platných právnych predpisov k dátumu konaniu dražby r. 2013, bol platný zákon o dobrovoľných dražbách, ktorý umožňoval napadnúť neplatnosť dražby len z dôvodu porušenia ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách t.j. priebeh dražby. Ak teda má žalobkyňa za to, že uvedené mená jej sprostredkovali úver prípadne predávali byť a pod., toto nemôže byť predmetom tejto žaloby. K bodu 3: Opäť podľa platných právnych predpisov k dátumu konaniu dražby r. 2013, bol platný zákon o dobrovoľných dražbách, ktorý umožňoval napadnúť neplatnosť dražby len z dôvodu porušenia ustanovení zákona o dobrovoľných dražbách, nie neplatnosti záložnej zmluvy. Žalobcovia dobrovoľne bez nátlaku s náležitým poučením podpisovali zmluvu o zriadení záložného práva k predmetnej nehnuteľnosti a teda boli „poučení“ a tiež si aj prečítali, kde sa idú finančné prostriedky vyplácať, t.j. tvrdenie, že to nie je ich účet a že sú nesprávne poplatky a pod. je taktiež účelové. K bodu 4: Všetky konania, ktoré žalobkyňa uviedla sú účelové. Z uvedených dôvodov žiadal, aby príslušný odvolací súd odvolanie zamietol a potvrdil rozsudok Okresného sudu Košice I, sp. zn. 13C/100/2013, t.j. zamietol žalobu žalobcov v plnom rozsahu.

5. Žalovaný v 4. rade k odvolaniu žalobkyne uviedol nasledovne: Žalobkyňa v odvolaní uvádza, že súd nezistil náležité skutkový stav týkajúci sa doručovania listín o dražbe. K uvedenému poukazujeme na 10. že všetky listiny, ktoré sa týkajú dokazovania sú súčasťou súdneho spisu a na pojednávaní 1.6.2018 boli súdu na žiadosť žalobcov znovu predkladané všetky listiny týkajúce sa doručovania. Len samotné skutkové tvrdenie žalobkyne nestačí k tomu, aby dôkaz, ktorý sa týkal doručovania bol podkladom k tomu, že doručovanie neprebehlo v súlade so zákonom o dražbách a súvisiacimi predpismi. Na pojednávaní 1.6.2018 bola prítomná žalobkyňa v 2.rade ako aj žalobca v 1. rade. Na návrh žalobcov súd skúmal všetky doručky a samotný akt, že žalobca alebo žalobkyňa špekulatívne nepreberali všetky doručované zásielky v odbernej lehote neznamená, že doručovanie vykazovalo vady. V konaní o neplatnosť dražby je zákonom striktné vymedzený okruh účastníkov konania. Čo sa týka samotného konania dražby najviac zákonných povinností je na dražobníkovi, ktorý dražbu koná ako aj na navrhovateľovi dražby a licitátorovi. Títo účastníci preukazujú, že všetky podmienky vyžadované zákonom boli splnené k tomu aby mohla byť dražba otvorená a aby vydražiteľ mohol nadobudnúť vlastnícke právo k nehnuteľnosti. Konanie o dražbách je sporové konanie a dokazovanie a unesenie dôkazného premena je na žalobcovi. Žalovaní majú taktiež právo klásť svedkom otázku. Súd zamietol vykonať dokazovanie výsluchom svedkov uvedených v odvolaní. Sú to osoby, ktoré nepatria ani k okruhu účastníkov konania ani ku žiadnej strane sporu a ku konaniu o dražbe by ich svedecká výpoveď bola úplne zbytočná. Súd má spor prerokovať hospodárne a bez zbytočných prietahov a preto má za to, že súd úplne opodstatnene nevykonal dôkaz výsluchom svedkov. Žalobkyňa v ďalšom bode poukazuje na nesprávnosť právneho zámeru z dôvodu, že sa súd nezaoberal neplatnosťou záložnej zmluvy. K tomuto uviedol, že neplatnosť záložnej zmluvy podľa zákona o dobrovoľných dražbách platného v čase konania dražby a neumožňovala ako dôvod neplatnosti dražby uvádzať neplatnosť záložnej zmluve. Neplatnosť zmluvy bolo možné určiť v samostatnom konaní. Na základe vyššie uvedeného navrhol, aby súd vydal rozsudok, ktorým potvrdí rozsudok Okresného súdu Košice I. v konaní pred sudcom P. P. L. v právnom spore žalobcu v I. rade a žalobkyne v 2. rade a žalovaných 1. rade až v 4. rade o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby a žalovanému v 1.-4.rade prizná náhradu trov odvolacieho konania v 100 % výške.

6. Žalovaný v 2. rade k odvolaniu žalobkyne uviedol (č. I. 970), že napádaný rozsudok považuje za vecne a právne správny, za spravodlivý a navrhol odvolaciemu súdu, aby ho potvrdil a odvolanie zamietol. Právna zástupkyňa žalobcov predmetné odvolanie odôvodňuje nasledovnými skutočnosťami: Neposúdenie zistenia skutkového stavu týkajúceho sa doručovania relevantných listín, Nevykonaním navrhovaných dôkazov, a to výsluchom svedkov, Skutočnosťou, že sa súd nezaoberal neplatnosťou zmluvy o zriadení záložného práva. K bodu a) Nakoľko predmetnom konaní je konanie o neplatnosť

dražby, ako špecifický druh civilného sporového konania, dovolil si poukázať na určité špecifiká predmetného konania, z ktorých vyplýva neopodstatnenosť odvolacích dôvodov a na strane druhej správnosť daného rozsudku. Základný rámec konania o neplatnosť dražby je určený v § 21 ods.2 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o dobrovoľných dražbách“), ktorého znenie citoval. Lehota 3 mesiacov uvedená v citovanom ustanovení má prekluzívny charakter. Jej uplynutím dôjde k zániku práva, pričom súd je povinný prihliadať na takýto zánik práva, aj keď to dlžník nenamieta. Žaloba o určenie neplatnosti dražby musí obsahovať všetky podstatné náležitosti, t.j. označenie účastníkov, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, špecifikáciu konkrétneho práva alebo práv, ktorých porušením mal byť žalobca dotknutý, označenie dôkazov, ktorých sa žalobca dovoľáva a musí byť z neho zrejmé, čoho sa žalobca domáha. V tejto súvislosti nadobúda na právnom význame pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností ako nevyhnutná podmienka riadne podaného návrhu na začatie súdneho konania. Opísanie rozhodujúcich skutočností v návrhu je prejavom tzv. povinnosti tvrdenia. Navrhovateľ tak musí v návrhu jasne, stručne a zrozumiteľne (pritom však nezameniteľne) uviesť skutkový dej, od ktorého odvodzuje porušenie, či ohrozenie svojho subjektívneho práva v sporovom konaní. Takto uvedený skutkový dej potom môže, no nemusí žalobca subsumovať pod hypotézu príslušnej právnej normy. Je totiž v konečnom dôsledku výlučným právom súdu na právne posúdenie zisteného skutkového stavu, a teda na aplikáciu a interpretáciu hmotného práva. Ak je skutkový dej v žalobe popísaný zmätočne, či absentuje vôbec, ide o vadu žaloby odstrániteľnú. Takýto postup súdu však nie je na mieste v prípade, že navrhovateľ v návrhu skutkového tvrdenia uvedie, hoci len veľmi stručne, avšak v rozsahu dostatočnom, aby sa z neho dal vymedziť predmet konania. Pokiaľ obsahuje žaloba tvrdenie skutočností, z ktorých možno vyvodiť, aký je predmet konania, potom procesnou sankciou za nesplnenie povinností tvrdenia, prípadne aj za nesplnenie dôkaznej povinnosti v žalobe, nie je odmietnutie návrhu, ale prípadný neúspech účastníka vo veci samej. To platí vo zvýšenej miere v prípade, že takéto tvrdenie skutočností tvoriacich predmet konania sa malo uskutočniť v priebehu prekluzívnej lehoty. Nestačí, aby pred uplynutím tejto lehoty bola podaná na súd žaloba obsahujúca síce žalobný petit na určenie neplatnosti dražby, v ktorej je však uvedená len časť rozhodujúcich skutočností, ktoré podľa neskoršieho tvrdenia žalobcu boli dôvodom tvrdenej neplatnosti dražby. Súd nemôže prihliadať na ďalšie skutočnosti uvedené až po uplynutí prekluzívnej doby, hoci by mohli byť dôvodom neplatnosti dražby. Ako vyplýva z rozsudku Krajského súdu v Prešove, spis. zn. 9Co/126/2013, dodatočné uvádzanie skutkových dôvodov neplatnosti dražby je v rozpore s účelom prekluzie, ktorú v tomto prípade možno označiť za sankciu za včasné neuplatnenie práva. V danej veci žalobou boli uplatňované nasledovné skutočnosti: Prierez životnej situácie žalobcov, Analýza inštitútu dobrovoľnej dražby optikou eurokonformného výkladu, protiústavnosti a protizákonnosti, žiadosť o podanie prejudiciálnej otázky. Čo v predmetnej žalobe, ktorá z dôvodu prekluzívnej lehoty vymedzuje dôkazný a meritórny rámec konania, chýba, je akýkoľvek reálny alebo konkrétny dôvod neplatnosti dražby. Zároveň v žalobe nie je uvedený ani jeden dôkaz, ktorý by v preukazoval teoretické východiská uvedené v žalobe. S prihliadnutím na vyššie uvedené argumenty vyjadrené v judikatúre nie je možné zanedbanie alebo opomenutie uvedenia žalobných dôvodov v konaní o neplatnosť dražby zhojiť, resp. odstrániť následným uvedením žalobných dôvodov v prípade, ak dôjde k uplynutiu prekluzívnej lehoty. Právny názor súdu „prvého stupňa“, resp. postup súdu, keď sa nezaoberal argumentáciou žalobcov ohľadom tvrdeného porušenia povinností pri doručovaní považuje za správnu a spravodlivú, nakoľko konštrukcia domnelého nedoručenia písomností riadnym, resp. zákonným spôsobom nebola špecifikovaná v žalobe. K bodu b) Pokiaľ ide o ďalší odvolací dôvod, a to, že súd nevykonal dôkazy navrhované žalobkyňou, konkrétne výsluch svedkov, rozhodnutie súdu v predmetnej veci považuje za správne. Základným účelom konania o neplatnosť je rozhodnúť, či realizovaná dražba bola, resp. nebola vykonaná v súlade s ustanoveniami Zákona o dobrovoľných dražbách, resp. posúdiť v konaní namietanú platnosť, resp. neplatnosť záložnej zmluvy, ktorá bola základom výkonu záložného práva. Má za to, že tým, že žalobca podal podľa nášho názoru absolútne nekvalifikovanú žalobu, kde nenamietal ani jedno porušenie Zákona o dobrovoľných dražbách a rovnako nenamietal ani len platnosť záložnej zmluvy, okruh predmetu dokazovania v danom konaní eliminoval na nulu. Základným účelom procesu dokazovania je jednotlivými dôkaznými prostriedkami objektivizovať a legitimovať tvrdenia subjektov civilného sporového konania. Dôkaznými prostriedkami sa teda majú preukazovať hodnovernosť a správnosť tvrdení procesných strán. Tým, že právny zástupca žalobcov v žalobe okruh skutočností vymedzených v žalobe ustanovil tvrdením na prierez životnou situáciou žalobcov, hodnotenie inštitútu dobrovoľnej dražby a žiadosť o podanie prejudiciálnej otázky, znemožnil súdu vykonať akékoľvek relevantné dokazovanie. Súd by mohol síce vykonať dokazovania ohľadom životnej situácie žalobcov, avšak zistené skutočnosti by nemali akýkoľvek vplyv na konanie. Z dôvodu, že v žalobe nie je tvrdené

porušenie právnych predpisov ani nie je namietaná platnosť záložnej zmluvy, akékoľvek dokazovanie by s prihliadnutím na uplynutie prekluzívnej lehoty bolo zbytočné a neúčelové, resp. v rozpore so zákonom, a teda súd správne postupoval, keď nerealizoval výsluch navrhovaných svedkov. K bodu c) S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, zopakoval, že súd postupoval správne, keď sa nezaoberal neplatnosťou zmluvy o zriadení záložného práva. Táto neplatnosť záložnej zmluvy totiž nebola namietaná v žalobe. Uplynutím trojmesačnej prekluzívnej lehoty, ktorá začína plynúť odo dňa udelenia príklepu, žalobcom zanikla možnosť uplatňovať ďalšie žalobné dôvody, resp. dôvody neplatnosti dražby. Na základe všetkých uvedených skutočností vo veci konajúcemu súdu navrhol, aby vydal nasledovné rozhodnutie: Rozsudok Okresného súdu Košice I, sp. zn. 12C/100/2013 z 16.07.2018 sa potvrdzuje. Odvolanie sa zamietá.

7. Žalobkyňa sa podaním z 23.10.2018 (č. I. 983) vyjadrila, že zotráva na skutkových tvrdeniach a právnych dôvodoch uvedených v odvolaní.

8. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods.1,2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

9. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191-§ 194 CSP.

10. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že súd vzal do úvahy iba skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, resp. vyšli počas konania najavo a neopomenul žiadnu skutočnosť, ktorá z vykonaných dôkazov vyplynula, resp. vyšla počas konania najavo, jeho skutkové zistenia nie sú založené na chybnom hodnotení dôkazov, nie je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti a výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 - § 194 CSP.

11. Žalobkyňou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. e) CSP (súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností), spočíva v neúplnosti zistenia skutkového stavu, ktorý je v sporovom konaní odvolacím dôvodom len za predpokladu, že súd prvej inštancie nevykonal účastníkom navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, a navrhnutý dôkaz je spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť (napr. preto, že ho nepovažoval za rozhodujúci pre vec), avšak iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom. Ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Z povahy veci vyplýva, že účastník, ktorý v odvolaní uplatní tento odvolací dôvod, musí súčasne označiť dôkaz, ktorý - hoci bol navrhovaný - nebol vykonaný a uviesť právne významné skutočnosti, ktoré, hoci boli tvrdené, súd prvej inštancie nezisťoval, najmä preto, že ich nepovažoval za právne významné a ďalej, že vždy musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvej inštancie. Vyhodnotenie relevancie navrhnutého dôkazu ako aj prípustnosť dôkazu je výsadnou doménou súdu. Súd pochybí, ak zamietne návrh na vykonanie dôkazu, ktorý je spôsobilý priniesť ďalšie relevantné skutkové zistenia.

12. Žalobkyňa síce v odvolaní označuje všetky dôkazy, ktoré navrhovala už v konaní na súde prvej inštancie a neboli vykonané (vypočutím žalobcu v 1. rade, žalobkyne v 2. rade, všetkých žalovaných, ako svedkov pána T., P. O., U. C., A. P. uznesením návrhy na vypočutie svedkov D. T., U. C., A. P. Y. P. O.), ale odvolací súd, totožne so súdom prvej inštancie, je toho názoru, že ich vykonanie by bolo neehospodárne a nijakým spôsobom by neovplyvnili konečné rozhodnutie.

13. Podľa § 185 ods. 1 CSP súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

14. Súd nemusí vykonať všetky účastníkom navrhnuté dôkazy a výber dôkazov, ktoré vykoná je výlučne na súde. Musí dbať na to, aby nevylúčil taký dôkaz, ktorý je rozhodný pre preukázanie skutočnosti relevantnej pre meritórne rozhodnutie. Vždy pri tom prihliada na hospodárnosť konania. Odvolací súd poukazuje na R 37/1993, podľa ktorého nevykonanie dôkazov nie je postupom, ktorým súd odňal účastníkovi možnosť konať pred súdom. Obdobný záver prijal aj ÚS SR I. ÚS 64/1997 a NS SR, s. zn. 3 Cdo 50/2008.

15. Žalobkyňou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé.

16. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie veci v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo vyporiadať sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým (o. i.) aj právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu a právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia.

17. V kontexte so záverom uvedeným v bode 14, nevykonaným navrhnutých dôkazov nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a iné vady žalobkyňa nenamietala ani nezistil odvolací súd.

18. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/184/2010, v ktorom uvádza, že rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotného rozhodnutia ovplyvňujúcich súvislostiach. (Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Cdo/184/2010) ako aj rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva z 25.9.2012 - sťažnosť č. 59102/08, nález Ústavného súdu SR zo 14.9.2011, sp. zn. i. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 16.9.2009 sp. zn. 5MCdo 8/2008, z ktorých vyplýva, že z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na zachovanie práva účastníka na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď na všetky otázky, ktoré vyšli v priebehu sporu najavo. Povinnosťou súdu je vyhodnotiť iba tie sporné tvrdenia a skutočnosti, ktoré súd pre meritórne rozhodnutie súdu postačujúce. Ostatné sporné skutočnosti nie sú takého charakteru, ktoré by mali vplyv na meritórne rozhodnutie súdu a jeho odôvodnenie.

19. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods. 2) možno doplniť nasledovné: odvolací súd sa stotožňuje v celom rozsahu so súdom prvej inštancie zisteným skutkovým stavom, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci a dospel k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcami uplatneného nároku, a odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci a odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť.

20. Podľa § 21 ods. 2 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách v prípade, ak boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

21. Podmienky postupu pri dražbe sú vymedzené v § 11 až 20 zák. č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách.

22.Pre podanie žaloby na súd platila 3 mesačná prekluzívna doba. Žalobcovia, síce v tejto dobe žalobu podali, ale dôvody uvádzané v žalobe nie sú spôsobilé ovplyvniť platnosť dražby.

23.Výkladom § 21 ods.2 zák. č. 527/2002 Z. z. je jednoznačne vymedzené, že porušenie sa musí týkať ustanovení tohto zákona, že nemôže ísť o hocikaké porušenie, ale jeho intenzita je takého charakteru, že poškodená osoba je dotknutá na svojich právach.

24.Konanie o neplatnosť dražby je sporovým konaním a má prísne zákonom vymedzené podmienky. Poškodená osoba musí presne označiť, v čom došlo k porušeniu podmienok postupu pri dražbe a ako toto porušenie zasiahlo do jej práv. Nestačí pritom, aby pred uplynutím tejto lehoty bola podaná na súd žaloba obsahujúca žalobný petít na určenie neplatnosti dražby, ale v tejto žalobe musia byť dôvody neplatnosti presne skutkovo vymedzené, lebo inak dochádza k zániku práva preklúziou. Dodatočné uvádzanie skutkových dôvodov neplatnosti dražby je v rozpore s účelom preklúzie. Žalobcovia žalobou uplatňovali skutočnosti ako dôvod neplatnosti dražby - opis životnej situácie, analýzu inštitútu dobrovoľnej dražby optikou eurokonformného výkladu, protiústavnosti a protizákonnosti, žiadosť o podanie prejudiciálnej otázky a až dodatočne namietali, že oznámenie o dražbe žalobcovi v 1. rade nebolo riadne doručené.

25.Súd môže rozhodnúť o neplatnosti dražby len v prípade, ak dražba nebola uskutočnená v súlade so zák. č. 527/2002 Z. z.. Podmienkou pre takéto rozhodnutie je navyše aj dôkaz o tom, že boli, a teda nielen mohli byť, dotknuté práva osoby, ktorá podala návrh na určenie neplatnosti dražby. Súd potom určí neplatnosť dražby v prípade, ak porušenie ustanovení tohto zákona bolo takej povahy, že to malo preukázateľný vplyv na vydraženie predmetu dražby, a to tak, pokiaľ ide o splnenie predpokladov stanovených zákonom pre vykonanie dražby, ako aj pokiaľ ide o cenu dosiahnutú vydražením. Pri extenzívnom výklade dôvodom pre podanie žaloby môže byť, že osoba, ktorá porušenie namietala, bola tým dotknutá na svojich právach. Musí teda existovať príčinná súvislosť medzi porušením konkrétneho zákonného ustanovenia a vznikom ujmy na právach žalujúcej osoby. Povinnosť tvrdenia a dôkazné bremeno v tejto súvislosti je na žalobcovi. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do 3 mesiacov odo dňa príklepu. Uplynutím trojmesačnej dôjde k zániku práva, pričom súd je povinný prihliadať na takýto zánik práva. K uplatneniu práva dochádza, keď tak povinná osoba kvalifikovanú podá žalobu na súde.

26.Podľa § 583 O. z. k zániku práva preto, že nebolo uplatnené v určenom čase, dochádza len v prípadoch uvedených v zákone. Na zánik súd prihliadne, aj keď to dlžník nenamietne.

27.V tejto súvislosti odvolací súd podporne poukazuje na obsah rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo/21/2000, v ktorom bol vyslovený právny názor, že žalobu o vyslovenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia obchodnej spoločnosti nemožno úspešne dopĺňať o ďalšie dôvody neplatnosti po uplynutí 3 mesiacov od prijatia uznesenia valného zhromaždenia. Uplynutím tejto lehoty právo zaniká (prekluduje) a žalobca na vyslovenie neplatnosti uznesenia valného zhromaždenia už nemôže mať úspech. Rozhodnutie sa týka obchodného vzťahu, ale procesné konanie je totožné s týmto.

28.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

29.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

30.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

31.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32.Žalovaní mali v odvolacom konaní úspech, preto im bola priznaná náhrada jeho trov v plnom rozsahu.

33.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane,

aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.